

Posudek vedoucí diplomové práce

Bc. David Král, *Císař Claudius v beletrii a filmu*, Praha – UK PedF, 2019, 113 tištěných stran / 142 normostran, vedoucí práce doc. PhDr. Jana Keparťová, CSc.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Davida Krále zaujala historická postava římského císaře Claudia, kterou sleduje v literární předloze anglického klasického filologa a spisovatele Roberta Gravesa, *Já, Claudius* a *Claudius bůh* (1934) a její následné úspěšné filmové zpracování stanicí BBC (1976). Gravesovo dílo bylo dále též adaptováno pro rozhlas, divadlo atd., ale toto již není předmětem předložené práce. Co ale je předmětem této práce, je využití především filmové adaptace ve výuce - na hodinách dějepisu. Autor zdůvodňuje volbu filmu a nikoli literatury tím, že dnešní mládež (a bohužel nejen ta) dává přednost vizuálním médiím.

David Král využívá dostupných antických pramenů v překladech do češtiny a, kde tyto překlady chybí, do angličtiny. Cituje poměrně bohatou sekundární literaturu (mj. publikovanou též online), včetně didaktické.

Vlastnímu rozboru literárního díla Roberta Gravesa a jeho filmové adaptace předchází stručné zhodnocení pramenné základny, z níž D. Král vycházel, a úvod do historie římského císařství až po Claudia. Je to dobrý úvod pro toho, kdo se v římských dějinách příliš neorientuje, a přesto ho zajímají. Teprve pak se zabývá románem i filmovou adaptací ve srovnání. Následně obrací svou pozornost k pramenům, o jejichž eventuální podjatosti a neobjektivitě informuje již v úvodní partii své práce. Graves jako klasický filolog znal mnoho reálií i z jiných než literárních pramenů (archeologických, epigrafických atd.), ale toto je mnohem těžší vystopovat a D. Král se touto otázkou nezabývá.

Didaktická část je uvedena příliš dlouhým obecným teoretickým úvodem, dá se však předpokládat, že je to přínosné pro ty čtenáře, kteří výukou didaktiky neprošli. Pro návrh využití filmu na hodinách dějepisu si bere z praktických důvodů jako podklad jedinou učebnici (Popelka – Válková, učebnice pro gymnázia a střední školy). Jeho představa takové hodiny je z didaktického hlediska dobře propracovaná.

Plynulé čtení občas poněkud drhne na příliš dlouhých souvětích, logiku textu to však nenarušuje.

Práci doporučuji k obhajobě.

Datum

Podpis vedoucí práce